

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Politikontoret
Sagsnr.: 2006-151-0085
Dok.: LBN42275

Besvarelse af spørgsmål nr. 9 fra Folketingets Boligudvalg (Alm. del).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes, under henvisning til boligreguleringslovens § 48 vedrørende en ejers forpligtelse til indenfor en frist på 6 uger at anmelde ledige lejemål til kommunen - samt til dom afsagt i Københavns Byret den 20. juni 2006 mod Pensionskassen for Jordbrugsakademikere og Dyrslæger, oplyse følgende:

- Er det korrekt forstået, at 3. part f.eks. en interesseorganisation altid vil være klageberettiget, såfremt ledige lejemål ikke er anmeldt til kommunen?
- Er det korrekt forstået, at lejere boende i en ejendom med ledige lejemål altid vil være klageberettiget, såfremt de ledige lejemål ikke er anmeldt til kommunen?
- Vil såvel 3. part (f.eks. interesseorganisation) som lejere boende i en ejendom med ledige lejligheder kunne påklage politiets afgørelser jævnfør retsplejelovens § 749, stk. 3 til statsadvokaten inden for den fastsatte tidsgrænse på 4 uger?”

Svar:

Jeg har forstået spørgsmålet således, at udvalget ønsker oplyst, hvorvidt en interesseorganisation eller lejere i en ejendom med tomme lejligheder, har mulighed for at indgive anmeldelse til politiet om overtrædelse af boligreguleringsloven, samt hvorvidt den pågældende interesseorganisation eller lejerne kan påklage politiets eventuelle afgørelser om at afvise en sådan anmeldelse til statsadvokaten.

I spørgsmålet er der henvist til en dom afsagt af Københavns Byret den 20. juni 2006, hvorved en udlejer dømt for overtrædelse af boligreguleringslovens § 48. Dommen angår således ikke spørgsmål om, hvem der er berettiget til at påklage politiets afgørelse til statsadvokaten.

Vedrørende spørgsmålet om klageberettigelse kan jeg oplyse – som det også fremgår af socialministerens besvarelse af 28. februar 2006 af spørgsmål nr. 19-21 fra Folketingets Boligudvalg – at det følger af retsplejelovens § 742, stk. 1, at anmeldelser om strafbare forhold indgives til politiet.

Enhver er berettiget til at indgive en anmeldelse til politiet, der efter retsplejelovens § 742, stk. 2, iværksætter efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Efterforskningen har efter retsplejelovens § 743 til formål at klarlægge, om betingelserne for at for at pålægge strafansvar eller anden strafferetlig retsfølge er til stede, og at tilvejebringe oplysninger til brug for sagens afgørelse samt forberede sagens behandling ved retten.

Efter retsplejelovens § 749, stk. 1, kan politiet afvise en indgivet anmeldelse, hvis der ikke findes grundlag for at indlede efterforskning. Hvis anmeldelsen afvises, eller efterforskningen indstilles, skal der ske underretning af de personer, der må antages at have rimelig interesse heri, jf. retsplejelovens § 749, stk. 2.

Det følger af retsplejelovens § 749, stk. 3, at politiets afgørelse om at afvise en anmeldelse kan påklages til vedkommende statsadvokat inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Som det fremgår af justitsministerens besvarelse af 21. marts 2006 af spørgsmål nr. 32-33 fra Folketingets Boligudvalg, afgøres spørgsmålet om, hvem der kan klage over politiets afgørelse om at afvise en indgivet anmeldelse efter de almindelige forvaltningsretlige regler. Det generelle udgangspunkt er i dag, at kun den, der i øvrigt må anses for part i sagen, har krav på partsbeføjelser og kan anses for klageberettiget.

Partsstatus og dermed adgang til klage over en afgørelse om f.eks. opgivelse af påtale eller indstilling af efterforskningen har personer eller organisationer, der efter en konkret vurdering har en væsentlig, direkte og retlig interesse i sagens afgørelse.

Ved afgørelsen af, om en person er part i en sag, lægges der således navnlig vægt på, hvor væsentlig den pågældendes interesse i sagen er, og hvor nært denne interesse er knyttet til sagens udfald.

Det er således f.eks. almindeligt antaget, at anmelder og vidner m.v. ikke vil kunne anses for parter i en straffesag, medmindre de pågældende helt undtagelsesvist lever op til de nævnte kriterier.

I forhold til den foreliggende problemstilling må det formentlig antages, at f.eks. interesseorganisationer og lejere i en ejendom med tomme lejligheder i almindelighed ikke kan anses for

klageberettiget i forbindelse med politiets eventuelle afgørelse om at afvise en anmeldelse for overtrædelse af boligreguleringsloven.